

2017/2055(INI)

31.5.2017

UDKAST TIL BETÆNKNING

om international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid i forbindelse med de bæredygtige udviklingsmål for 2030
(2017/2055(INI))

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

Ordfører: José Inácio Faria

Ordfører for udtalelse (*):
....., Transport- og Turismeudvalget

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens 54

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	9

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid i forbindelse med de bæredygtige udviklingsmål for 2030 (2017/2055(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles meddelelse af 10. november 2016 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om "International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid" (JOIN(2016)0049),
- der henviser til udkastet til Rådets konklusioner af 24. marts om "international havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid",
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 29. marts 2017 om den fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid (JOIN(2016)0049)¹,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 25. september 2015 med titlen "Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling" og de 17 mål for bæredygtig udvikling (SDG), der er fastlagt heri,
- der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) - Parisaftalen fra 2015, der trådte i kraft den 4. november 2016, og de tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC), der har til formål at nedbringe kuldioxidemissionerne (CO₂),
- der henviser til konventionen om biologisk mangfoldighed (CBD), som trådte i kraft den 29. december 1993,
- der henviser til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) af 3. marts 1973,
- der henviser til de igangværende forberedelser til FN's havkonference, der skal afholdes 5.-9. juni 2017 i New York,
- der henviser til sit forhandlingsmandat om affaldspakken (forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald³, Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer⁵, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og

---

¹ REX/482 EESC-2016

² EFT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

³ EUT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

⁴ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

⁵ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.

- udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF¹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)²),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF³,
  - der henviser til sit forhandlingsmandat angående forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF for yderligere at fremme omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer⁴,
  - der henviser til sin beslutning af 16. marts 2017 om en integreret EU-havpolitik om Arktis⁵,
  - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om ansvar, erstatning og finansiel sikkerhed for offshore olie- og gasaktiviteter⁶,
  - der henviser til den politiske rapport af 28. januar 2016 fra European Academies Science Advisory Council (undersøgellesgruppen for maritim bæredygtighed) om "Marine sustainability in an age of changing oceans and seas" (marin bæredygtighed i en tid, hvor have og oceaner er i forandring),
  - der henviser til Parlamentets undersøgelsesrapport (PE 569.964) af november 2015 om mål for nedbringelse af emissionerne fra den internationale luft- og søfart,
  - der henviser til rapporten fra Det Europæiske Miljøagentur (EEA) om "Marine protected areas in Europe's seas" (marine beskyttede områder i Europas have) (EEA 3/2015),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og sikkerhed og udtalelser fra Transport- og Turismeudvalget og Fiskeriudvalget (A8-0000/2017),
- A. der henviser til, at havmiljøets sundhedstilstand er truet i betydelig grad og i risiko for at lide uoprettelig skade, med mindre verdenssamfundet iværksætter målrettede og koordinerede bestræbelser;
- B. der henviser til, at den nuværende belastning af havmiljøet omfatter beskadigelse af levesteder, invasive arter, forurening og næringsstofberigelse samt høj udnyttelsesgrad af de marine arter og forsuring fremkaldt af klimaændringer;
- C. der henviser til, at havets grænseoverskridende karakter betyder, at aktiviteterne og det

---

¹ EUT L 266 af 26.9 2006, s. 1.

² EUT L 197 af 24.7 2012, s. 38.

³ EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55.

⁴ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0035.

⁵ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0093.

⁶ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0478.

pres, de udøver, nødvendiggør et samarbejde mellem regeringerne i marine regioner om at sikre bæredygtigheden af de fælles ressourcer; der henviser til, at havforvaltningsforanstaltningernes mangfoldighed og kompleksitet derfor kræver et bredt spektrum af tværfaglig ekspertise såvel som regionalt og internationalt samarbejde;

- D. der henviser til, at søtransport har en indvirkning på det globale klima og luftkvaliteten som følge af såvel CO₂-emissioner som andre emissioner, såsom nitrogenoxider (NO_x), svovloxider (SO_x), metan (CH₄), partikler og sod;
- E. der henviser til, at der ifølge de videnskabelige beviser, der blev præsenteret i den femte vurderingsrapport fra Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) fra 2014, ikke hersker nogen tvivl om opvarmningen af klimasystemet; der sker klimaændringer, og menneskelige aktiviteter har været den overvejende årsag til den opvarmning, der er blevet registreret siden midten af det tyvende århundrede, hvis udbredte og dybtgående indvirkninger gennem klimaændringer allerede er blevet tydelige i de naturlige og menneskelige systemer på alle kontinenter og i havene;
- F. der henviser til, at Parisaftalen tager sigte på, at drivhusgasemissionerne topper hurtigst muligt på verdensplan med henblik på at begrænse den globale gennemsnitlige temperaturstigning til et godt stykke under 2°C over det førindustrielle niveau og gøre en indsats for at begrænse temperaturstigningen til 1,5°C over det førindustrielle niveau, mens Den Meteorologiske Verdensorganisation (WMO) for nyligt har berettet, at den globale opvarmning er steget til 1,1°C over det førindustrielle niveau i 2016, hvilket er bemærkelsesværdigt;
- G. der henviser til, at det ville have enorme miljømæssige konsekvenser og økonomiske omkostninger, hvis det ikke lykkedes at nå Parisaftalens mål med en gennemsnitlig temperaturstigning på et godt stykke under 2°C, herunder blandt andet en forøgelse af sandsynligheden af at nå kritiske punkter, hvor temperaturniveauerne ville begynde at begrænse naturens evne til at optage kulstof i havene;

Forbedring af rammen for international havforvaltning

- 1. minder om havenes afgørende rolle for understøttelse af liv på Jorden, bæredygtig udvikling, beskæftigelse og innovation, deler den voksende bekymring med hensyn til behovet for bedre forvaltning og beskyttelse af havene;
- 2. glæder sig over den fælles meddelelse om international havforvaltning, der fremhæver EU's engagement i at opnå bevaring og bæredygtig brug af havene, som det er fastlagt i SDG 14 på FN's dagsorden for bæredygtig udvikling; opfordrer til, at EU påtager sig en ledende rolle som global aktør for at styrke den internationale havforvaltning;
- 3. bemærker, at Kommissionen for at gennemføre de foranstaltninger, der er nævnt i den fælles meddelelse, med succes, burde have fastsat klare frister, fremsætte lovgivningsforslag, hvor det er relevant, og oprette mekanismer til at støtte koordineringen på EU-plan;
- 4. anerkender den væsentlige rolle, som FN's havretskonvention (UNCLOS) spiller med at levere en grundlæggende retlig ramme for koordinering af bestræbelserne og opnåelse

af sammenhæng i imødegåelsen af de globale havrelaterede spørgsmål; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at efterkomme deres forpligtelser under UNCLOS for at beskytte og bevare havmiljøet;

5. bemærker endvidere med hensyn til international lovgivning om luftforurening, at medlemsstaterne i henhold til UNCLOS ikke har tilladelse til at kontrollere skibe, selv ikke i tilfælde af solide beviser på overtrædelse; opfordrer derfor FN-parterne til at øge UNCLOS' retlige ramme med henblik på at udbedre eventuelle nuværende mangler ved forvaltningen og etablere solide håndhævelsesmekanismer for international miljølovgivning;
6. understreger, at forbedring af gennemsigtigheden, adgang til oplysninger og FN-organisationernes, såsom Den Internationale Søfartsorganisations (IMO), legitimitet er en prioritet i forbindelse med imødegåelsen af de nuværende mangler ved forvaltningen;
7. understreger, at forbedring af havforvaltningsrammen vil indebære en styrkelse af de regionale og globale bestræbelser ved at fremme multilaterale instrumenter, der allerede er vedtaget, samt strategier og en forbedret gennemførelse heraf; tilskynder Kommissionen til at fremme et større internationalt maritimt samarbejde, navnlig inden for maritim videnskab og teknologi, som det er foreslået af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD);
8. understreger nødvendigheden af en specifik og konkret handlingsplan om EU's engagement i Arktis, hvori målet om at bevare Arktis' sårbare økosystem bør være udgangspunktet;
9. gentager sin opfordring fra 2014 til, at Kommissionen og medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at spille en vigtig rolle i forbindelse med fremme af forbuddet mod anvendelse og transport af svær fuelolie til skibsbrændstof i fartøjer, der sejler i Det Nordlige Ishav, på grundlag af den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL-konventionen) og gennem havnestatskontrol på samme vis, efter de samme principper, som har dannet grundlag for reguleringen i farvande omkring Antarktis; opfordrer Kommissionen til at medtage miljø- og klimarisici ved brugen af svær fuelolie i sin holdning vedrørende international havforvaltning; opfordrer Kommissionen til, i fraværet af passende internationale foranstaltninger, at fremsætte forslag om regler for fartøjer, der anløber EU-havne forud for rejser gennem arktiske farvande, med henblik på at forbyde anvendelse og transport af svær fuelolie;

Mindskelse af belastningen af have og oceaner og skabelse af betingelserne for en bæredygtig blå økonomi

10. understreger, at skabelse af en bæredygtig maritim økonomi og nedbringelse af belastningen på havmiljøet kræver en indsats mod klimaændringer, havforurening og eutrofiering og til fordel for bevarelse, beskyttelse og genopretning af de marine økosystemer og den biologiske mangfoldighed samt for bæredygtig udnyttelse af de marine ressourcer;
11. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre sig yderligere bestræbelser på en rettidig gennemførelse af havstrategirammedirektivet for at opnå en god miljøtilstand i

havområder inden 2020 med særlig vægt på at undgå beskadigelse af kyst- og havmiljø på grund af havaffald samt for at fjerne skadelige subsidier og styrke den globale kamp imod havaffald og plastik;

12. glæder sig over Kommissionens fremtidige strategi for plastik samt over de andre foranstaltninger med sigte på at bekæmpe havaffald og udtrykker sin dybe bekymring over problemets omfang;
13. minder om sit standpunkt til fordel for en ambitiøs pakke for skabelse af en cirkulær økonomi med mål om at nedbringe EU's marine affald med 30 % og 50 % hhv. i 2025 og 2030 og øgede genanvendelsesmål for plastikemballage;
14. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte internationale bestræbelser på at beskytte havenes biologiske mangfoldighed, navnlig som led i de igangværende forhandlinger af et nyt juridisk bindende instrument til bevarelse og bæredygtig anvendelse af havenes biologiske mangfoldighed i områder, der ligger uden for de nationale jurisdiktioner;
15. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at støtte konventionen om den biologiske mangfoldighed og CITES og understreger nødvendigheden af en koordineret tilgang i gennemførelsen af de afgørelser, der træffes inden for rammerne af disse konventioner for beskyttelse af de marine arter og havenes biologiske mangfoldighed;
16. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at skabe finansieringsmuligheder til oprettelsen af beskyttede havområder og udveksling af bedste praksis som et bidrag til at nå det globale mål med, at 10 % af hav- og kystområderne skal udpeges som beskyttede havområder inden 2020;
17. opfordrer medlemsstaterne til at optrappe deres indsats for at gennemføre en helhedsorienteret tilgang til udformning, forvaltning og evaluering af beskyttede havområder for at opnå deres fulde potentiale for beskyttelse af havenes biologiske mangfoldighed; opfordrer medlemsstaterne til at øge antallet af områder udnævnt til beskyttede havområder;

Imødegåelse af øgede emissioner fra fartøjer under søtransport

18. understreger, at selv IMO's tredje undersøgelse om drivhusgasser fra 2014 fastslår, at CO₂-emissioner - afhængigt af den fremtidige økonomiske og energimæssige udvikling - forventes at stige med 50 % - 250 % i perioden frem til 2050, mens Parlamentets undersøgelsesrapport fra 2015 om mål for nedbringelse af emissionerne fra den internationale luft- og søfart fastslår, at hvis en IMO-handlingsplan for bekæmpelse af klimaændringer blev udsat yderligere, kunne de maritime CO₂-emissioners andel af de globale drivhusgasemissioner vokse betragteligt til 17 % for søtransport inden 2050;
19. gentager, at alle økonomiske sektorer i henhold til Parisaftalen er forpligtet til at bidrage til at nedbringe CO₂-emissionerne; opfordrer indtrængende til vedtagelse af klare mål om at reducere de internationale maritime CO₂-emissioner på globalt plan gennem IMO; bemærker endvidere, at EU parallelt bør bidrage til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra søfart ved at indføre en solid prisfastsættelsesmekanisme så snart som muligt;

20. anmoder i lyset af den hurtigt voksende videnskabelige forståelse af søtransportens CO₂- og ikkekuldioxidrelaterede indvirkning på det globale klima om, at IPCC foretager en evaluering af søtransportens indvirkninger efter de samme principper, som er blevet fulgt i forbindelse med IPCC's særlige rapport om luftfart og den globale atmosfære ("Aviation and the Global Atmosphere") for lufttransportsektoren;

Styrkelse af den internationale havforskning og data

21. understreger betydningen af, at der udvikles innovative tjenester for offentlige og private aktører med henblik på at opnå et godt kendskab til havvandets miljøtilstand; glæder sig i denne forbindelse over, at havmiljøovervågningstjenesten under Copernicus og den mellemstatslige gruppe om jordobservationer (GEO) er fuldt operationelle;

o

o o

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Have og oceaner udgør 70 % af jordens overflade, og havvandet udgør 97 % af dens samlede vandmængde. Havene giver os føde, energi, mobilitet, medicin og rekreation, men de regulerer også vores klima, forsyner os med halvdelen af vores ilt og optager en betragtelig andel af det kuldioxid, vi udsender. Oceanerne er faktisk vores stærkeste allierede imod klimaændringer og blev medtaget i Parisaftalen med en særlig rapport fra IPCC, der var forbeholdt havene.

Oceanerne spiller sammen med kysternes og de marine ressourcer en væsentlig rolle for menneskers trivsel og den sociale og økonomiske udvikling i hele verden. De er navnlig af afgørende betydning for mennesker, der lever i kystsamfund, og giver eksistensgrundlag og turismerelaterede fordele samt levebrød og indkomst. Kysternes og havenes ressourcer bidrager faktisk med anslået 28 milliarder USD til den globale økonomi hvert år gennem økosystemtjenester. Disse ressourcer er dog ekstremt sårbare over for miljøforringelse, overfiskning, klimaændringer og forurening.

FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling har fastsat bevarelse og bæredygtig brug af havene som et af de 17 mål for bæredygtig udvikling (SDG 14). Denne afgørelse viser, at den afgørende rolle, som en bæredygtig udnyttelse og bevarelse af havenes og kysternes økosystemer og deres biologiske mangfoldighed spiller, i de internationale fora er blevet anerkendt som væsentlig for at opnå 2030-dagsordenen for en ny global udviklingsramme.

SDG'erne er tæt forbundne indbyrdes; havene rummer et potentiale for økonomien, men også et potentiale for at imødegå den stadig mere påtrængende udfordring med hensyn til fødevarer sikkerhed. Med en verdensbefolkning, der forventes at nå op på 9 milliarder i 2050 vil efterspørgslen efter fødevarer kunne vokse med 60 %. Havenes socioøkonomiske potentiale vil kun kunne opretholdes, hvis de marine økosystemer bevares, hvad angår beskyttelse af levesteder og afværgelse af virkninger i forbindelse med klimaændringer, især hvad angår forsuring og opvarmning af havvandet.

Hvad angår forsuring af vandet har pH-værdien for overfladevand været relativt stabil i millioner af år. Et heftigt voksende CO₂-indhold i atmosfæren på grund af emissioner fra menneskelige aktiviteter truer nu denne stabilitet, eftersom dette kuldioxid ender med delvis at blive optaget i havet. Optagelsen af CO₂ i havet forårsager forsuring af havvandet, eftersom havvandets pH-værdi falder, selvom havets overfladevand vil forblive basisk. Forsuringen af havene nedsætter mængden af carbonat, der er væsentligt for de marine kalcificerende organismer som koraller, der opbygger rev, muslinger og plankton, og som også påvirker biologiske molekyler og processer til skade for hele marine økosystemer.

Opvarmningen af verdenshavet har tegnet sig for omtrent 93 % af jordens opvarmning i løbet af de sidste tres år, og alle de foreliggende prognoser for havenes temperatur tyder på, at verdenshavet fortsat vil blive varmere. Oceanerne absorberer 25 % af de kulstofemissioner, vi producerer, og omfordeler varme over hele jordkloden.

Emissioner fra søfart er et andet problem, som der skal findes en global løsning på for at imødegå den forventede kraftige stigning i emissionerne fra søtransport. For at kunne skride effektivt ind er det nødvendigt med et bedre kendskab til søtransportens indvirkning på

klimaet.

En anden trussel mod oceanerne er havaffald. Havaffald er en kilde til bekymring over hele verden, idet den påvirker havene verden over. Hvert år ender millioner og atter millioner ton affald i havene over hele verden, hvilket skaber problemer for miljø, økonomi, sundhed og naturskønhed. Havaffald kan forårsage alvorlige økonomiske skadevirkninger: tab for kystsamfund, turisme, søtransport og fiskeri. De potentielle omkostninger i hele EU for rensning af kysterne og strandene blev anslået til næsten 630 EUR om året, mens udgifterne til fiskeindustrien vil kunne nå op på næsten 60 millioner EUR, hvilket ville udgøre ca. 1 % af EU's fiskerflådes samlede indtægter (i 2010).

Havaffald er måske i betragtning af akkumuleringen og spredningen heraf en af de hurtigst voksende trusler for verdenshavene. For at imødegå dette har vi brug for en ambitiøs pakke for skabelse af en cirkulær økonomi med mål om at nedbringe EU's marine affald med 30% og 50% hhv. i 2025 og 2030 og øgede genanvendelsesmål for plastikemballage.

For at klare alle disse problemer er en bedre international forvaltning nødvendig for at styrke de regionale og globale bestræbelser. Oceanpartnerskaber med vigtige oceanaktører som et middel til at opnå bedre international havforvaltning bør fremmes som led i en international vision.

Kommissionen opfordres til at udvikle sådanne partnerskaber med vigtige oceanaktører som et middel til at opnå bedre international havforvaltning. Udvekslingen af data og en koordineret indsats er mulig, hvis der fastlægges en klar ramme for havforvaltning. UNCLOS spiller i denne forbindelse en væsentlig rolle, og udviklingen af et juridisk bindende instrument for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havenes biologiske mangfoldighed uden for områder underlagt national jurisdiktion under UNCLOS fortjener at blive støttet fuldt ud.